

ຜູ້ຈຸດປະກາຍ ຄວາມຝັ້ນ ໃຫ້ເດີກ

ມູນັ疵ເກົ່າຍ້າຍ Teach For Thailand

ຮົກການ ແຊ່ເຊີຍ (ຄຽບ)

ໂຮງຮຽນຄລອງຮນອງໄທ
ເບຕບາງແຄ
ຈ.ກຽງເກພມຫານຄຣ

“ເມື່ອກ່ອນເປັນຄນນອງໂລກແຄບຄ່າ ແລ້ວກິນອັນແມ່ລັບ
ຕລອດເລຍ ຕອນນີ້ນອງກວ້າງເຂັ້ມາກ ແລ້ວກິນອັນຫລາຍ
ນຸ້ມນາກ ເພຣະວ່າຄຽບສັນບອກນີ້ແຂລະຄ່າ ກີ້ຽສັກວ່າຄຽບ
ສັນເຫມອັນແບບນີ້ແລ້ວເຫາໃຊ້ສົວຕົມມີຄວາມສຸທຶນຄ່າ ກີ້ເລຍ
ອຍາກລອງປັບປຸງບ້າງ”

“ຄຽບເປັນແມ່ນອັນຕົວແກນຂອງພ່ອກັບແມ່ນຳຮັບ ເຫາສອນ
ຫລາຍອຍ່າງໃນສົວຕ ໄນວ່າຈະເປັນເຮືອງເຮີຍນ ເຮືອງສົວຕ
ເຮືອງກາຮອຢູ່ຮ່ວມກັບສັງຄມ”

“ຄຽບສັນເປັນມາກກວ່າຄຽບ ເປັນເພື່ອນກີ້ໄດ້ ເປັນກໍປົກມາ
ກີ້ໄດ້ ເປັນໜ່າຍກີ້ໄດ້ ເວລາໄຟສະບາຍເຫາຈະເປັນຫ່ວ່ງນາກ ຈະ
ຫາຍາໃຫ້ກົນຕລອດເລຍຄ່າ”

“ອຍາກຫອບຄຸນຄຽບສັນຖຸກເຮືອງເລຍຄ່າ ຕລອດສອງປີ
ຮັກສັກປັບປຸງໄປເຍວະ ໄນກີດວ່າຄົນຄນນີ້ຈະປັບປຸງຄວາມ
ຄົດຂອງຄນອັກຄນໄດ້ນາກທີ່ນີ້ ແລະບາງກໍຈ້າຈະ
ປັບປຸງໄປກັ້ງສົວຕເລຍກີ້ໄດ້ຄ່າ”

ນີ້ຄືອຄວາມໃນໃຈຂອງນັກຮຽນໜັ້ນ ມ.3 ແກ່ງໂຮງຮຽນ
ຄລອງຮນອງໃໝ່ ເບຕບາງແຄ ກຽງເກພມຫານຄຣ ທີ່ບອກເລ່າ
ຄື່ນ ຄຽບສັນ **ຮົກການ ແຊ່ເຊີຍ** ດ້ວຍນ້ຳເລີຍແໜ່ງຄວາມຮັກແລະ
ຄວາມສຽກທຳ ຄວາມໃນໃຈຂອງພວກເຂົາເລົ່ານີ້ຢັ້ງສາມາດນັ່ງ
ບອກຄື່ນຕົວຕາມໄຟໄໝຢັ້ງແລ້ວແຈ່ມ້ອງຄຽບສັນ ຄຽບໜຸ່ມທີ່
ຕັ້ງໃຈມາເປັນ “ຄຽບ” ໃນໂຄຮງການ Teach For Thailand

เมื่อครูชัน ครุหนุ่มรุ่นใหม่ไฟแรง ต้องเข้ารับภารกิจ สอนวิชาคณิตศาสตร์ ให้กับนักเรียนระดับชั้นม.3 เจ้าของฉายา “ห้องเด็กนรก” ที่ทำให้ครูต้องลาออกจากไปแล้วถึง 3 คน แทนที่จะใช้วิธีรับมือแบบต่อตัว พื้นต่อพื้น ครูชันกลับเลือกใช้ความรัก ความเข้าใจ ทำความรู้จักเด็กนักเรียนแต่ละคน รับฟังปัญหาของเด็ก ๆ ที่ส่วนใหญ่มาจากการพื้นฐานครอบครัวติดลบ พ่อแม่หย่าร้าง ขาดความรักและความเข้าใจจากคนในครอบครัว และมีฐานะยากจน ซึ่งสิ่งเหล่านี้คือภาระฐานของปัญหาที่ทำให้หัวใจอันไร้ที่ยึดเหนี่ยวและไร้ที่พึ่งพิงของเด็ก ๆ เป็นหน้าหน้าการศึกษาเล่าเรียน เด็ก ๆ ที่ถูกบ่นthonด้วยความทุกข์เหล่านี้ ไม่กล้าที่จะคิดถึงอนาคต หรือแม้กระทั่งตั้งคำถามกับตัวเองว่าพากเพียรความฝันอย่างไร

ด้วยจิตวิญญาณของความเป็นครู และความรักความเมตตาที่เปลี่ยน ทำให้ครูชัน ตั้งปณิธานกับตัวเองว่า จะทุ่มเทสุดชีวิตจิตใจเพื่อทำให้เด็กนักเรียนของเขารีบติวชีวิตทั่งคงาม มีศักดิ์ศรีและรู้คุณค่าในความเป็นมนุษย์ จนกระหึ่งความรักของครูชันสามารถเปิดหัวใจอันไร้ที่พึ่งพาของเด็ก ๆ ให้กว้างอก กางนั้นจึงค่อย ๆ เติมเต็ม การคิดบาง การสร้างแรงบันดาลใจ การรู้คุณค่าของตัวเอง การมีความหวังและความกล้าที่จะฝันลงไว้ในหัวใจของลูกศิษย์ตัวน้อย

●●...สิ่งที่เป็นแรงบันดาลใจให้ผมคือความฝันของเด็ก จากการที่ผมเชื่อว่าคนเราทุกคนมีคุณค่า คนเราไม่ได้เกิด เพราะความบังเอิญ และทุกคนมีความพิเศษที่ซ่อนอยู่ ดังนั้นการที่ครูคนหนึ่งจะช่วยให้เด็กเห็นคุณค่าในตัวเอง เชื่อมั่นในตัวเองและรักตัวเอง รวมถึงการให้พากเพียรกล้าที่จะฝันจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง บันคือความท้าทายอย่างหนึ่งที่ผมค้นพบ..."

เพื่อให้เห็นเป็นรูปธรรม วิธีการที่ครูชันกำคือเข้าไปพูดคุยกับหัวโจกของกลุ่ม (ถ้าเปลี่ยนหัวโจกได้ คนอื่นในกลุ่มก็จะตามมา) ซึ่งเดิมเป็นเด็กที่ค่อนข้างนิวาร์บูลรุนแรง พูดจาหยาบคาย โว伊วยาโน่ໂหง่ายๆ สูบบุหรี่ แต่เมื่อได้พูดคุยทำความรู้จักทำให้ครูชันค้นพบสาเหตุที่แท้จริง คือ ครอบครัวบีปัญหา พ่อแม่ทะเลกันบ่อย ดีบุหรี่ ติดการพนันชอบด่าก่อสู้ จนทำให้เด็กฯแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวที่โรงเรียน

แต่ในพุทธิกรรมความก้าวหน้า ครูชันได้ค้นพบความดีงามที่ซุกซ่อนอยู่ เด็กคนนี้ เป็นเด็กที่มีความคิดฉลาด รักเพื่อนและมีความเป็นผู้นำ ครูชันจึงค่อย ๆ เติมเต็มให้เด็กได้เห็นคุณค่าในตัวเอง ชื่มชมเมื่อมีโอกาส จากนั้นค่อย ๆ จุดประกายเรื่องความฝันของเขารีบเป็นนักกีฬาฟุตบอลของโรงเรียน และมีฝีมือถึงขั้นเคยเก็บถูกได้รับคัดเลือกให้เข้าทีมฟุตบอลแห่งหนึ่งเมื่อ 2 ปีที่แล้ว แต่ตอนนี้เขากลับล้มเลิกหูกอย่าง เพราะไม่เชื่อว่าตัวเองจะทำได้ ด้วยความที่ต้องการให้เด็กคนนี้ลูกขึ้นมาพยายามอีกครั้ง ครูชันจึงใช้การแข่งกีฬาสี เป็นใบเบิกทาง

●● แผนการเข้าว่าต้องการให้ครูช่วย อะไร เข้าบอกว่าอยากรได้เสื้อกีม ผู้กี เลยไปจัดหาให้พວกเขา และให้พວกเขา คิดซื่อกันเอง โดยพວกเขาตั้งชื่อกีมว่า “ตօແຫລ” ตอนแรกผู้ไม่ให้ฝ่าบ แต่ คิดว่าพວกเขาคิดมากดีแล้วว่าอยากรตั้ง ชื่อนี้ ผู้จึงสกรีนมาให้ ตลอดช่วงนั้น ผู้เห็นความร่วมมือร่วมใจ ความมุ่ง มั่น กระตุ้นสุดก้ายกีมคว้าชัยได้กี่ 1 กำให้พວกเขาเกิดความภาคภูมิใจเป็น อย่างมาก เพราะไม่ค่อยได้รับรางวัล อะไรมากจากทางโรงเรียนสักเท่าไหร

เมื่อเด็ก ๆ เริ่มเห็นคุณค่าของตัวเองมากขึ้น มีความ ภาคภูมิใจในตัวเอง ได้รับการยอมรับจากเพื่อน ๆ และครู ก็ทำให้เด็ก ๆ ที่เคยเกร็ง โดดเรียน กลับมาตั้งใจเรียนมากขึ้น โดยไม่ต้องเดียบเข็ญอีกเลย

การกำความรู้จักเด็กอย่างใกล้ชิดเป็นรายบุคคล ชีบชนให้กำลังใจ กำให้พວกเขารู้สึกอุ่นใจ ไว้ใจ และรับรู้ ว่ามีครูบางคนเคยเป็นห่วงพວกเขาอยู่ เพราะครูซับ ตระหนักว่า เราจะไม่สามารถให้คำแนะนำเด็กๆ ได้เลย ถ้าเราไม่รู้จักตัวตนของเด็กคนนั้นดีพอ ครูซับจึง หาโอกาสไปเยี่ยมเยียนบ้านของเด็กนักเรียน, สร้าง surprise ให้ของขวัญวันเกิดกับเด็กๆ, ให้รางวัลต่างๆ เพื่อแสดงความชีบชนและให้กำลังใจในสิ่งที่เด็กๆ ทำ, พาเด็กๆ ไปทำกิจกรรมเพื่อสังคมเมื่อมีโอกาส

จากความพยายามทุ่มเทความรักและดูแลทั้งธีวิต และจิตใจของลูกศิษย์อย่างต่อเนื่อง ได้ก่อให้เกิดความ เปลี่ยนแปลงในเด็ก ๆ ชั้น ม.3 อย่างเห็นได้ชัด เด็ก หลายคนเรียกครูชันว่า “ลูกพี่” หรือแม้แต่ “พ่อ” นั่นแสดง ให้เห็นถึงความเคารพรัก ความไว้ใจที่เด็ก ๆ มีต่อกลุ่มนักเรียน ทำให้เด็กบางคนกล้าที่จะสารภาพความผิด และมาปรึกษา ปัญหาต่าง ๆ กับครู

“ผู้สูบบุหรี่บำบัดครู วันนี้ผู้มังยังรักษาสัญญาที่ จะสูบไม่เกินวันละ 2 ตัว”

“เมื่อวานผู้มังทະเละกับกีบบ้านมากรับ”

“ครู... ผู้มองยืนเงินหน่อย ผู้ไม่เหลือตังค์ ซักบาท”

“ครู... ผู้เครียดมากกับปัญหารี้ءองนี้”

“ครู... หบูเรียบเรื่องนี้ไม่ค่อยเข้าใจช่วยสอนหบู เพิ่มได้มั้ยค่ะ”

“ครู... ผู้/หบูอยากรเป็นหนอ เป็น กหาร ครู... ต้องกำยังใจครับ ยลย...”

การเปิดใจระหว่างครูกับศิษย์เข่นนี้ ทำให้บรรยายกาศ ในชั้นเรียนห้องเด็กแบบเปลี่ยนไป จากที่เคยเป็นสมรภูมิรบระหว่างครูกับศิษย์ กลับกลายเป็นดินแดนที่เต็มไปด้วยความสุข สนุกสนาน เต็มไปด้วยเสียงหัวเราะและเป็นกันเองมากขึ้น นักเรียนชั้น ม.3 แห่งโรงเรียนคลองหนองใหญ่ ตั้งใจเรียนมากขึ้น ส่งงานมากขึ้น เพราะนักเรียนมีความเพียรพยายามมากขึ้น รักตัวเอง รักอนาคตตัวเองมากขึ้น

ขณะเดียวกัน ครูชัน กีสรารากิจกรรมต่าง ๆ อาทิ ร้องเพลง เล่นเกม หรือพูดคุยในประเด็นต่าง ๆ พร้อมกับสอดแทรกบทเรียนต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมให้เด็ก ๆ กล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ มีความอดทน มีความเพียรพยายาม มีแรงบันดาลใจ ได้รู้จักตัวเอง ค่อย ๆ บ่มเพาะให้พอกษาเห็นคุณค่าในตัวเอง

●● มีเด็กคนหนึ่งมีปัญหากับทางบ้าน และคิดว่าตัวเองไม่มีค่า ผມลอง นำแบงค์ยี่สิบให้เด็กคนนั้นดูแล้วถามว่ามันมีค่าไหม? เด็กก็ตอบว่ามีค่า จากนั้นผມก็ยำแบงค์ แล้วถามเขา ต่อว่า เรา�ังคิดว่ามันมีค่าอยู่อีกไหม? ยังอยากรู้อยู่ไหม? เด็กก็พยักหน้า ผມเลยบอกเขาว่า “เห็นไหมว่ามันไม่สำคัญหรอกว่าแบงค์ยี่สิบจะยับหรือไม่ยับ เพราะอย่างไรมันก็คือแบงค์ยี่สิบที่ยังมีค่าในตัวเองอยู่ แม้ตอนนี้เราอาจเหมือนแบงค์ที่ยับ แต่เรา ก็ยังมีค่าเท่าเดิม ต่อให้จะมีใครมาว่าหรือดูถูกเรา ก็ตาม หลังจากนั้นเด็กก็คิดได้และมีกำลังใจขึ้น ...”

สิ่งที่ครูชันได้เรียนรู้จากการเปลี่ยนแปลงภายในของนักเรียนตลอด 1 ปีที่ผ่านมา ก็คือ ความรักความเข้าใจยอมชั่นจะทุกสิ่ง แม้ครูชันยังคงเป็นปัจจันธรรมชาติที่หลายครั้งก็ต้องเผชิญปัญหาชีวิตมากมาย เช่นเดียวกับนักเรียนของเข้า แต่ก็ยังยืนหยัดทำหน้าที่ครูให้ดีที่สุด ด้วยการอุทิศแรงกายแรงใจ และมั่นสมอหุ่มเหว่ให้กับศิษย์ของตนอย่างเต็มกำลัง

“..สำคัญมากคือการให้ความรักความเข้าใจ ความห่วงใยแก่พ沃กษา ปัญหาหลายปัญหาเมื่อต้นมา จากการที่พ沃กษาขาดความรัก รู้สึกโดดเดี่ยว ไร้ค่าในสังคม รวมถึงไม่มีใครเข้าใจ ดังนั้นผู้ที่เป็นครูควรเมหะใจ ก็ให้เกณฑ์มากพожะรับฟัง รับรู้ และเข้าใจลูกศิษย์ ตลอดจนให้คำแนะนำที่ดีและกำลังใจแก่ลูกศิษย์ ให้พ沃กษาอยู่ ความหวังในการใช้ชีวิตต่อไปได้ และทุกครั้งที่เขามองย้อนกลับมา เขายังมีความเชื่อมั่นในหัวใจอย่างเต็มเปี่ยม ว่า อย่างน้อยก็ยังมีอีกหนึ่งคนที่รักและเห็นคุณค่าในตัวเขา พร้อมที่จะยืนหยัดเคียงข้างพ沃กษาอยู่เสมอ...”

“ถามว่าเหนื่อยไหม ก็เหนื่อย ทุกงานต้องเหนื่อย แต่งานนี้เหนื่อย แต่เห็นผลลัพธ์ที่จับต้องได้ พอดีก ดีขึ้น เข้าใจขึ้น มันเป็นความเหนื่อยที่คุ้มค่า เพราะเป็นสิ่งที่เรารัก เราทำแล้วเห็นว่าเด็กดีขึ้น เรา ก็มีความสุข เป็นประสบการณ์ที่เงินทองก็ซื้อไม่ได้ งานรายได้สูงๆ ก็ซื้อไม่ได้”

ครูซันมีความเชื่อว่า อาชีพครูเป็นงานที่ลับเอี้ยด อ่อน ที่ต้องใช้ความรักความอดทน และความเอาใจใส่เป็นอย่างมาก ลูกศิษย์ก็เหมือนเด็กไม่หลากสีต่างสายพันธุ์ ซึ่งทุกครั้งที่เขารดน้ำ พรวนдинหรือใส่ปุ๋ยให้แก่เด็ก ๆ อาจจะไม่เห็นผลทันที แต่ทว่าหากหมั่นทำอย่างสม่ำเสมอ ทำอย่างเข้าใจ ทำอย่างเห็นคุณค่า และทำด้วยความรักแล้ว ก็จะเห็นความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นที่ละเอียดที่ละน้อย แม้การเปลี่ยนแปลงนั้นจะไม่เป็นอะไรที่ยิ่งใหญ่มากก็ตาม แต่อย่างน้อยมันก็ได้มีส่วนช่วยให้เด็ก ๆ ได้รู้จักที่จะฝัน ได้ออกเดินตามความฝันของตัวเอง ได้เห็นคุณค่าและเชื่อมั่นในตัวเอง

●● ผิดคิดว่าเด็กแต่ละคนเป็นเด็กไม่ที่สวยงาม และบีความหลากร้าย เราไม่สามารถประเมินเกียบความงามของเด็กไม่ซนิดหนึ่งกับอีกซนิดหนึ่ง ได้อันใด เรา ก็ไม่สามารถประเมินเกียบ และยกย่องเด็กคนหนึ่งว่าเด็กว่าหรือ

บีคุณค่ากว่าเด็กอีกคนหนึ่งได้อันนั้น อาชีพครูก็ประเมินคนดูและสวน ดอกไม้ ดอกไม้มีนานาหลายชนิด “ครูไม่ใช่เจ้าของสวน” ครูเป็นเพียงผู้ดูแลก็ต้องเอาใจใส่อย่างดีที่สุด หมั่นรดน้ำ ใส่ปุ๋ย พรวนдин รอให้เมล็ด แต่ละเมล็ดแตกเป็นต้นกล้า และจากต้นกล้าจะนกลายเป็นต้นไม้ใหญ่ ก็จะให้ความร่มรื่นแก่คนรอบข้างและสังคม ก็อยู่ต่อไป....”

ເສີຍ ຈາກສຶບຍ

ດ.ຫ. ຄນກຮີ່ຈ ອຸດບຸນພິສັຍ ນ.3/2

“ຄຣູຊັບເປັນຜູ້ໃຫ້ແລະເສີຍສະຄຣູຈະເສີຍສະເວລາສ່ວນຕົວມາດູແລນັກເຮືອນ ແລ້ວກີ່ໄມ້ໄດ້ສອນແກ່ໃນ
ທອງເຮືອນແຕ່ສອນກັບເຂົ້າເວົ້າ ເປົ້າມາຍໃນອນາຄຕອຍກາເປັນວິສະກອກຮົວບັນ ຕັ້ນຖຸນເດີມຄື່ອເກິ່ງ
ຄຣູຕອຍຸແລ້ວ ພົມເປັນຊ່າງໄຟ ຄິດວ່າສໍາເລັກວິສະກະ ແລ້ວໃຫ້ພໍ່ສອນເວົ້າໂທ່າງໄຟດ້ວຍ ຕອນນີ້ກີ່ຕັ້ງໃຈເຮືອນ
ມາກັ້ນ ທີ່ບ້ານກີ່ໄມ້ໄດ້ມີສູ່ານະດີອະໄໄ ພຍາຍາມຕັ້ງໃຈເຮືອນຈະໄດ້ເປັນທຸນຕ່ອກການສຶກສາໄປເຮືອຍໆ ດວບ”

ດ.ໜ.ຮັດນາວັດ ຫູນານຫັຍ ນ.3/1

“ຄຽງພາຍາມເຂົ້າໃຈນັກເຮືອນທຸກຄົນ ແລ້ວກີ່ຕັ້ງໃຈສອນດ້ວຍ ຮູ້ສັກວ່າພອຄຽນເຕັ້ງໃຈ ກີ່ມີແຮງບັນດາລິຈ
ໃຫ້ອາຍາມເຮືອນໄປດ້ວຍ ເມື່ອກ່ອນເປັນຄົນມອງໂລກແຄບຄ່າ ແລ້ວກົມອງແໜ່ດບຕລອດເລຍ ຕອນນີ້ມອງ
ກວ້າງໝື້ນມາກ ແລ້ວກົມອງຫລາຍມຸມມາກໝື້ນ ກີ່ພ່ຽນວ່າຄຣູຊັບອົກນີ້ແລະຄ່າ ຄຣູຊັບເຂົ້າເປັນມາກກ່າວ
ຄຽງ ເປັນເພື່ອນກີ່ໄດ້ ເປັນທີ່ບໍລິການກີ່ໄດ້ ເປັນໜ່າຍກີ່ໄດ້ ເວລາໄມ່ສົບາຍຄຽງຈະເປັນທ່ວມມາກ ຈະຫຍາໄຫ້
ກິນຕລອດເລຍຄ່າ ອຍາກຂອບຄຸນຄຣູຊັບທຸກເຮືອງເລຍຄ່າ ຕລອດສອງປີ ຮູ້ສັກເປັນໄປເຍວະ ໃນກົດວ່າ
ຄນຄນນິ່ງຈະເປັນຄວາມຄົດຂອງຄນໄດ້ນາກນບາດນີ້ ແລະບາງກີ່ອາຈຈະເປັນກັ້ງເຊື່ອຕະຫຼາກໄດ້ຄ່າ”

ດ.ຫ.ເສກສຣຣ ວົງເວີຍນ ນ.3/2

“ເມື່ອກ່ອນພມເປັນຄົນນີ້ເກີຍຈ ໄມ່ເຄື່ອຍຫອບເຮືອນ ເບື້ອ ແຕ່ຄຣູຊັບອົກວ່າ ເຮືອນມັນໄມ່ປ່າເປົ້ອຫຮອກ ຄ້າ
ເຮົາຕັ້ງໃຈຈິງເຮົາຈະສູນກີ່ໄປກັບມັນ ຄ້າເວົາຕັ້ງໃຈເກົກຈະຜ່ານໄປໄດ້ ເວລາຄຽງສອນກີ່ຈະຄອຍຄາມນັກເຮືອນ
ວ່າເຂົ້າໃຈໃໝ່ ຄ້າໄມ່ເຂົ້າໃຈກີ່ຈະໄມ່ສອນ ແລະເວລາເຮືອນທຸກຄັ້ງ ຄຣູເປັນເໜີອຸນຕົວແກນຫອງພ່ອກັບແມ່
ຄຮບ ສອນຫລາຍອຍ່າງໃບເຊື່ອຕ ໂມ່ວ່າຈະເປັນເຮືອງເຮືອນ ເຮືອງເຊື່ອຕ ເຮືອງກວ່າຢູ່ຮົວນັບສັງຄນ ເປັນ
ເໜີອຸນແຫລ່ງໃຫ້ຄວາມຮູ້ ເປັນທຸກອຍ່າງ ຄວາມຜົນ ພມອຍາກເປັນໜ່າຍກີ່ໄດ້ ເວລາເຫັນຄນເຈັບປ່ວຍ
ຄນແກ່ໄມ່ສົບາຍ ພມຮູ້ສັກສົງສາຮົກຮົບ ຄ້າສັກວັນນີ້ພມໄດ້ເປັນຈິງໆ ພມຈະຮັກໝາທຸກຄົນທີ່ລຳບາກ
ໄມ່ວ່າຈະເປັນໂຮຄອະໄໄ ຢ້າຍແຮງ ພມຈະຮັກໝາເຂົ້າເຕີມທີ່ຄົວບັນ”